

Dodelijke propeller

Hard werken, zelfs in de zomer wanneer anderen op reis zijn en de vakantie uitstellen tot de winter, wanneer de meeste mensen weer aan het werk zijn: een algemene noodzaak voor degenen die activiteiten beheren in nauw contact met het publiek. Ook voor Angelo* is buiten het seizoen reizen uitgegroeid tot een gevestigde gewoonte, gedeeld met zijn partner Paola*.

Ze houden allebei van de zee en duiken: wat is dan een betere bestemming dan een exotisch resort om een pauze van de koude winter te nemen? Adembenemende atollen, oceaانبodems om bij weg te dromen en zelfs een geavanceerde duikcursus: de ingrediënten voor een onvergetelijke vakantie zijn er allemaal.

Het echtpaar vertrekt eind januari naar de Indische Oceaan voor een verblijf van twee weken, maar hun plannen zullen niet verlopen zoals verwacht.

Het is de laatste dag van januari, iets na 15:00. Na een briefing voor de duik, gaan de twee aan boord van de dhoni die hun naar de duiksite brengt, niet ver van het ankerpunt van de hoofdboot. Aan boord bevinden zich ook andere fans van de diepblauwe zee, duikers en snorkelaars, die staan te popelen om te duiken.

Slechts een paar seconden te gaan en aan het leven van Angelo zal abrupt een einde komen door de schroefbladen van dezelfde Dhoni die hem tot de bestemming leidde.

De getuigenis van Riccardo, de gids van het echtpaar, doet ons de dramatische gebeurtenis in detail herbeleven:

De eerste groep, bestaande uit een gids en drie duikers, duikt in het water vanaf het uitgangspunt in de buurt van de boeg van de dhoni en onmiddellijk daarna is het onze beurt: we duiken in het water vanaf hetzelfde uitgangspunt.

Een sterke wind waait, maar aangezien de duiksite in een atol is, zijn er geen golven of stroming. Ik herinner me duidelijk dat op het moment van de duik en de afdaling, de motor van de dhoni niet in versnelling wordt geschakeld.

Na de uitwisseling van de OK signalen met het oppervlak, communiceer ik mondeling het begin van de afdaling en maak het signaal voor de afdaling. Op onze weg naar beneden, zijn we allemaal dicht in de buurt van elkaar. Ik merk dat Angelo langzaam naar beneden gaat, dus ik gebruik de shaker (Noot van de Redactie: akoestisch signaleerapparaat), ik schud herhaaldelijk met de shaker om zijn aandacht te krijgen en adviseer hem om sneller te dalen omdat de romp van de dhoni steeds dichterbij hem in de buurt komt (de diepgang van de dhoni is ongeveer 1,5 meter).

In tussentijd houd ik mijn visuele controle op de duikers, terwijl ik blijf signaleren aan Angelo om naar beneden te gaan; om hem te helpen, begin ik naar hem toe te zwemmen. Op dat moment hoor ik het geluid van de motor van de dhoni in vernelling schakelen. De man gaat plotseling omhoog - misschien omdat hij omhoog zwemt of diep inademt - en eindigt tegen de schroef, die zich op ongeveer 1 meter van het oppervlak bevindt.

In paniek verwijdert zijn duikbuddy en levenspartner, de regulator van haar mond en blaast haar BCD op om een snelle opstijging te starten. Ik blijf heel dicht bij haar totdat we de oppervlakte bereiken en probeer haar stijgsnelheid te vertragen (later bleek dat mijn computer een snelle opstijging had geregistreerd). Alles gebeurt in een ogenblik.

Eenmaal aan de oppervlakte, roep ik alarm, de groep snorkelaars en hun gids beginnen Angelo te zoeken, terwijl ik dicht bij Paola blijf, die natuurlijk extreem onrustig is en probeer haar zo veel mogelijk te kalmeren.

Het kost hen een paar seconden om hem te vinden. Vanaf de boot, vertellen ze me dat zijn lichaam naar

het oppervlakte was gedreven en ze het aan boord hadden gehesen. Ik bevestig Paola aan een lijn, die vanaf de Dhoni gegooid was, ik vertelde haar de lijn vast te houden en gaf instructies aan een bemanningslid om haar in de gaten te houden.

De wind waait en de dhoni drijft af: met moeite zwemmend, bereik ik de ladder. Eenmaal uit het water, haast ik me naar het achterdek, waar Angelo ligt. Ik controleer zijn ademhaling en hartslag, maar er is geen teken van leven.

Ik begin met een hartmassage, en ik word onmiddellijk vervangen door de kapitein van de boot, die de compressies voortzet, terwijl ik me wijd aan beademing en het stelpen van de bloeding.

We blijven ongeveer 30-40 minuten reanimeren en bloed stelpen tot aan onze aankomst op het eiland waar het dichtstbijzijnde ziekenhuis is.

Helaas, mochten de inspanningen van de redders niet zijn: de man is dood verklaard door een hoofdletsel. Ondertussen neemt de lokale politie de duikuitrusting van het slachtoffer (jas, regulator, computer) in beslag: één van de twee kleppen van de cilinder is gesplitst, terwijl zijn BCD en de slang van de luchttoevoer in twee is gesneden. De procedure voor de repatriëring van het lichaam wordt gestart, en een onderzoek naar het incident wordt geopend.

Overlijden of een menselijke fout? Wat ook de oorzaak is, om te voorkomen dat het water van de oceanen en zeeën door de dood besmeurd wordt, is er slecht één enkele manier: preventie.

Lees het [DAN persbericht](#) over propeller ongevallen
[Doe mee](#) met onze preventiecampagne

*Sommige namen zijn veranderd.